

Warsztaty z zakresu edukacji kulturowej dla osób z sektora oświaty i kultury

Organizator warsztatów:

Centrum Praktyk Edukacyjnych

Centrum Kultury ZAMEK

ul. Św. Marcin 30/82, 61-809 Poznań

www.ckzamek.pl

www.cpe.poznan.pl

Kontakt: cpe@cpe.poznan.pl

Zapraszamy do udziału w bezpłatnych warsztatach poświęconych edukacji kulturowej organizowanych przez Centrum Praktyk Edukacyjnych dla osób z sektora oświaty i kultury, które mieszkają lub/i działają na terenie województwa wielkopolskiego. Szczegółowe informacje dotyczące naboru dostępne są na stronie internetowej CPE oraz CK ZAMEK. Na zgłoszenia czekamy do 11.05.2015.

I CYKL

16.05.2015

SOBOTA

9.00-13.00

Od sztuki fotografii do wiedzy matematycznej.

Wstęga Möbiusa czyli jak zmienić punkt widzenia o matematyce za sprawą fotografii

Prowadzenie: dr hab. Małgorzata Makiewicz (Uniwersytet Szczeciński)

Czy można nauczyć się matematyki krojąc jabłka, układając pomarańcze, przesypując piasek, fotografując zachód słońca? Jak podczas zabawy z cieniem można odkryć własności przekształceń geometrycznych? Kiedy rodzi się wiedza w umyśle dziecka?

Na te pytania postaramy się odpowiedzieć podczas warsztatu matematyki otwartej.

Zajęcia rozpocznie wprowadzenie teoretyczne, w którym postawione zostaną problemy:

- Dlaczego uczenie się matematyki bywa tak trudne?
- Na czym polega zasada pogłębienia w dzisiejszej edukacji?
- Jak uczeń tworzy wiedzę?
- Dlaczego fotografia kruszy lody?

Część praktyczna poświęcona będzie umiejętności dostrzegania matematyki w otoczeniu. Fotografowanie obiektów rzeczywistych pozwoli przenieść się do świata abstrakcji matematycznej. Fotografie nie będą pełniły roli ilustrującej, lecz będą stawały się problemami na różnych poziomach. Będą prowokowały do negocjowania znaczeń i rekonstrukcji klas pojęciowych. Warsztat ma na celu również wprowadzenie uczestników do rozwijania aktywności poznawczej dzieci i młodzieży poprzez fotografię – m.in. poprzez konkurs Matematyka w obiektywie (www.mwo.usz.edu.pl).

14.00-18.00

Warsztaty intermedialne

Prowadzenie: Paweł Kula (Akademia Sztuki w Szczecinie)

Moduł 1 / Edukacyjny potencjał zabawek optycznych

Oglądanie tańczących cieni, błysków światła w ciemności, zwielokrotnionych w zwierciadłach obrazów to wyprawa do innego świata. Opis platońskiej jaskini to nie tylko zgrabna metafora ale też dość wierna relacja z bezpośredniego doświadczenia przebywania w dużej ciemni optycznej. Sekwencje faz ruchu zwierząt pozostawione 20 tysięcy lat temu na ścianach jaskiń przez ludzi to przecucie spektaklu animowanych obrazów.

Pojawia się pytanie dlaczego oglądanie obrazów świata bywa bardziej pociągające niż on sam? Jakież nadnaturalnych krain pozwala doświadczyć uczestnictwo w tym widowisku? Wszak nie tylko pragnienie poznania zasad optyki i psychofizjologii widzenia stworzyło ten spektakl.

Archaiczne zabawki optyczne i obserwacja fenomenów światłoczułości poprzedziły wynalazek fotografii i kina. Używane do nauki i zabawy, podczas spektakli teatralnych oraz seansów spirytystycznych ukazywały świat nierzeczywisty choć jednocześnie widzialny.

Jaki jest dzisiejszy potencjał takich narzędzi? Jak w najprostszy sposób zbudować i jak wykorzystać do edukacyjnych działań takie zabawki jak: zootrop, flipbook, camera lucida, camera obscura, latarnia magiczna? Co to jest „prześwitywanka” i antotypa oraz jak wykorzystać fakt pojawiania się powidoków?

Moduł 2 / Widzialne historie

W oparciu o istniejące i znane konwencje opowiadania historii przeprowadzimy próby stworzenia relacji pomiędzy tekstem i obrazem oraz sekwencjami obrazów. To stanie się punktem wyjścia do stworzenia własnej opowieści. Naszym głównym narzędziem będą uniwersalne zestawy fotografii oraz proste dialogi.

Co sprawia, że rozumiemy historię opowiedzianą w taki sposób? Jakiego znaczenia ma obraz, a jaka jest rola tekstu? Czy czerń to cisza? Jak obrazy działają na siebie nawzajem? Dlaczego wiele opowieści jest do siebie podobnych?

23.05.2015

SOBOTA

9.00-13.00

Stacja Szamocin – miejsce realizacji projektów edukacyjnych, artystycznych i socjokulturalnych. Metody animacji i współdziałania z lokalnymi społecznościami oraz organizacjami pozarządowymi. Dobre praktyki, pozytywne rezultaty i sposoby rozwiązywania problemów

Prowadzenie: Luba Zarembińska (Studio Form Edukacyjno – Artystycznych)

„Kto nie ma siły do marzeń, ten nie ma siły, by żyć”.

Najpiękniejsze i najbardziej wartościowe idee tworzą się z pragnień, wizjonerstwa i chęci służenia innym ludziom. To motto, będzie towarzyszyć spotkaniu, na którym zaprezentowane zostaną wybrane projekty, które zrodziły się w miejscu, które wielu nazywa „magicznym”. Nieczynna stacja kolejowa, gdzie od początku, łączone są działania artystyczne z edukacyjnymi i społecznymi. W pierwszej części odbędzie się pokaz multimedialny dokumentacji fotograficznej wraz z komentarzem. Dotyczyć będzie tych przedsięwzięć Stacji Szamocin, które dały rezultaty w postaci udanej współpracy z lokalnymi społecznościami. Projekty, po zakończeniu których, liderzy kontynuowali własne, w swoim środowisku. Najczęściej powoływali własne stowarzyszenia, czy idąc za przykładem szamocińskiej organizacji, znajdowali niezależne od instytucji państwowych siedziby. Przywołanie kilkunastoletnich doświadczeń założycieli Stacji Szamocin oraz innych organizacji, umożliwi uczestnikom poznanie modelowych inicjatyw oraz sprawdzonych dobrych praktyk. Zaprezentowany zostanie dokument telewizyjny o Szamocinie, który ukazuje, jak lokalni artyści i animatorzy, zainspirowani wspomnieniami wybitnego pisarza, rozpoczęli działania kulturowe i poszukiwania w temacie własnej Małej Ojczyzny.

W drugiej części spotkania będą miały miejsca warsztaty ze sprawdzonej metody rozpoznawania i dokonywania analizy środowiska, poprzez którą potencjalni beneficjenci mogą lepiej przygotowywać się do tworzenia własnych programów.

Na zakończenie przeprowadzone zostaną zajęcia warsztatowe, przygotowujące do rozmów z potencjalnymi liderami, władzą lokalną i sponsorami oraz ćwiczenia z prezentacji a także wystąpień publicznych.

14.00-18.00

Od początku. Nowe podejście do ewaluacji działań edukacyjno-kulturalnych
Prowadzenie: Kaja Dziarmakowska, Maja Durlik (Pracownia Badań i Innowacji Społecznych „Stocznia”)

Ewaluacji towarzyszy wiele mitów i negatywnych skojarzeń. Wymogi stawiane realizatorom projektów kulturalnych w zakresie procedur ewaluacyjnych bywają niezrozumiałe, a same badania – czasochłonne i mało przydatne w praktyce. Cały proces postrzegany jest jako przykra konieczność przy udowadnianiu grantodawcy, że wywiązano się ze zobowiązań projektowych. W nieco lepszym przypadku, ewaluacja uznawana jest za jeszcze jeden biurokratyczny wymóg, nie niosący wymiernych korzyści.

Celem warsztatów będzie zerwanie z wizerunkiem ewaluacji jako trudnego, zawilego procesu, zupełnie nieadekwatnego do zróżnicowanych, oryginalnych działań kulturalnych. W trakcie warsztatów uczestnicy przekonają się, że ewaluację w praktyce sprowadzić można do prostszych słów i działań, które przynoszą realizatorom projektów rzeczywiste, bardzo namacalne i konkretne korzyści. Poznają oni techniki, które pozwolą na zbadanie, które z celów projektu zostały osiągnięte, jakie inne rezultaty udało się otrzymać, z czego należałoby zrezygnować i co o tym wszystkim myślą uczestnicy działań.

30.05.2015

SOBOTA

9.00-13.00

„Recepta na sztukę”

Prowadzenie: dr Barbara Kaczorowska, Agnieszka Wojciechowska-Sej (Dział Edukacji, Muzeum Sztuki w Łodzi)

Recepta to pewne zlecenie, zespół informacji, który sprawia, że kupujemy precyzyjnie wybrany dla nas produkt. Recepta jest zapisem, dokumentem. Wbrew pozorom recepta może także dotyczyć sztuki nowoczesnej – obiektu, działania, odbiorcy i odbierania, a także edukatora. Artyści w XX wieku położyli ogromny nacisk na intelektualny aspekt sztuki – pisali manifesty, udzielali wywiadów, teoretyzowali na temat swych działań i dzieł. W pewnym momencie więcej uwagi przywiązują do teorii niż do samego dzieła, które w sztuce konceptualnej zejdzie na drugi plan, a wreszcie i ze sceny. Zmienia się także odbiór takiego dzieła sztuki. Odbiorca potrzebuje

Moduł 2 / Luksografia

Celem warsztatu jest zapoznanie z pierwotną techniką fotograficzną. Uczestnicy samodzielnie wykonają fotografie w warunkach ciemniowych. Zobaczą naocznie jaka jest różnica między fotografią cyfrową, a analogową.

14.00-18.00

Edukacja wielokulturowa w praktyce, czyli jak dostrzec różnice kulturowe

Prowadzenie: dr Izabela Czerniejewska (Centrum Badań Migracyjnych UAM)

„Obcość zaczyna się nie na brzegu oceanów, ale na granicy skóry”
(Clifford Geertz).

Warsztat będzie dotyczył ludzi obcych kulturowo, których coraz częściej spotykamy na naszych ulicach, jako sąsiadów, kolegów lub koleżanki z pracy. Zastanowimy się czym jest kultura, w jaki sposób dochodzi do nieporozumień międzykulturowych oraz co możemy zrobić w naszym najbliższym otoczeniu (w szkole, instytucjach w których pracujemy), żeby łatwiej nam się żyło w środowisku międzykulturowym. Podczas warsztatu podzielę się z uczestnikami i uczestniczkami swoją wiedzą i doświadczeniem na temat kontaktu z migrantami w Polsce.

20.06.2015

SOBOTA

9.00-14.00

Kreatywność – istota i kontekst

Prowadzenie: Maria Parczewska (Laboratorium Edukacji Twórczej, CSW Zamek Ujazdowski w Warszawie)

Kreatywność to często nadużywane pojęcie – wytrych. Jako współautorka programu Laboratorium Edukacji Twórczej CSW postaram się doprecyzować je w trakcie warsztatów z punktu widzenia ponad dwudziestoletniej praktyki. Zastanowimy się więc, jakie warunki sprzyjają kreatywności rozumianej także pozaartystycznie, jakie postawy prowadzących/liderów wspierają rozwój osób, z którymi pracują/działają i jakie pułapki na nich cychają? Warsztatom towarzyszyć będzie refleksja metodyczna dotycząca mechanizmów, które uruchamiamy jako osoby oddziałujące na innych w pracy pedagogicznej, terapeutycznej, wychowawczej, animacyjnej oraz prezentacja dokumentacji z wybranych działań Laboratorium Edukacji Twórczej. Spotkanie będzie aktywne i dynamiczne a od uczestników nie wymagane są żadne tzw. zdolności plastyczne.

14.30-19.30

Zataczać coraz szersze kręgi. O strategiach pracy z widzem

Prowadzenie: Justyna Sobczyk (Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszewskiego w Warszawie)

nowych wytycznych – recept, jak odbierać dzieło, które materialnie przestało istnieć, a jeśli istnieje, to już „nie zachwyca”. W trakcie warsztatów „Recepta na sztukę” spróbujemy zbliżyć się do zrozumienia zjawisk w sztuce XX i XXI wieku, choć musimy pamiętać, że artyści, podobnie jak lekarze piszą czasem koszmarnie niewyraźnie.

Warsztaty „Recepta na sztukę” stanowią rozwinięcie zajęć „Awangardy w pigułce”, które odbyły się w CPE we wrześniu 2014.

14.00-18.00

Jak się poruszać w świecie nowych mediów realizując projekty edukacyjne i kulturalne
Prowadzenie: Katarzyna Sawko

Celem warsztatu jest rozwijanie umiejętności kreatywnego wykorzystywania mediów w działalności animacyjnej i edukacyjnej. Skoncentrujemy się na mediach przydatnych w następujących fazach pracy nad projektem:

- formułowaniu celów, podejmowaniu decyzji w zespole
- planowaniu projektu i poszczególnych działań
- komunikacji wewnątrz zespołu w trakcie realizacji projektu
- promocji i komunikacji z uczestnikami działań, kontaktów z mediami
- tworzenia materiałów promocyjnych, inspirowania zespołu i odbiorców projektu
- archiwizowaniu materiałów i przekazywania pozostałym pracownikom instytucji.

Istotną częścią warsztatu będzie przegląd ciekawych przypadków oraz narzędzi do realizacji projektów kulturalnych. Część praktyczna skoncentrowana będzie na pogłębianiu umiejętności uczestników świadomego wybierania i efektywnego korzystania z zaprezentowanych narzędzi.

II CYKL

13.06.2015

SOBOTA

9.00-13.00

Edukacja medialna

Prowadzenie: Maja Pawlikowska (Dział Edukacji, Muzeum Sztuki w Łodzi)

Moduł 1 / Kamera, Łączyć, Akcja

Celem warsztatu jest zapoznanie się ze sztuką filmową jako jednym ze współczesnych multimediów, nowym środkiem artystycznym po który artyści chętnie sięgają. Uczestnicy poprzez swoje działania będą mieli szansę paradoksalnie, błahą sytuację przełożyć na medium filmowe. Umiejętność patrzenia obrazem jest wielce istotna we współczesnym świecie.

Co sprawiło, że zacząłem/zaczęłam pracować jako edukator/ka? Ile zmieniło się od tego dnia? Czy działania, które proponuję, to spełnienie moich marzeń? Warsztat będzie okazją do głębszego zastanowienia się nad koncepcją edukacji, którą tworzymy i rozwijamy, nad ideą, która jest podstawą działań. Ponownie spojrzymy na miejsca, w których pracujemy oraz przyjrzymy się osobom, z myślą o których projektujemy działania edukacyjne. Uczestnicy zapoznają się z różnymi strategiami pracy z widzem, wspólnie poszukamy potencjału i siły dla dalszego rozwoju zawodowego.

27.06.2015

SOBOTA

9.00-13.00

Razem czy osobno? Plusy i minusy projektów partnerskich

Prowadzenie: dr Joanna Orlik

(Małopolski Instytut Kultury)

Polacy to naród indywidualistów. Socjologdy grzmią na alarm - kiepsko nam wychodzi budowanie kapitału społecznego, nie umiemy ze sobą współpracować, nie mamy do siebie zaufania.

W ramach warsztatu wspólnie zastanowimy się nad tym, jakie pytania należy sobie zadać przed przystąpieniem do realizacji projektu, kogo warto zaprosić do współpracy, a także czy więcej zawsze znaczy lepiej. Oraz jakie projekty najbardziej zapadają w pamięć.

14.00-19.00

Sztuka jako środek drażniący

Prowadzenie: Alicja Rogalska, Magda Fabiańczyk

Zajęcia będą skupiały się wokół trzech zagadnień/pól tematycznych:

- niepewność, ryzyko, zagubienie, konflikt i 'unlearning'/'deskilling' jako konstruktywne elementy pracy z ludźmi, konieczne do wypracowania innych sposobów indywidualnego i wspólnego myślenia i działania.
- rodzaje partycypacji oraz sposoby zaangażowania społecznego sztuki i ich pułapki, instrumentalizacja polityczna i ekonomiczna działań artystycznych, relacje władzy w skali makro i mikro,
- zapożyczanie przez artystów narzędzi i technik spoza świata sztuki, współpraca ze specjalistami z innych dziedzin (etnografia i antropologia, edukacja, mediacja narracyjna, prawo, etc.); sztuka jako narzędzie poznawcze i sprawcze dla innych dziedzin.

Warsztat będzie opierał się na bezpośrednich doświadczeniach artystek z ich praktyki artystycznej i edukacyjnej w Wielkiej Brytanii, Polsce i innych krajach. Będzie też czerpać z teorii i historii sztuki zaangażowanej oraz różnych przykładów projektów i działań na całym świecie. Każdemu z zagadnień będzie towarzyszyło działanie praktyczne i dyskusja.